

*Άλλες φοροῦν τὰ κόκκινα καὶ ἄλλες φοροῦν γαλάζια, γαλάζια καταγάλαζια, λογειοῦντ' ἀρχοντοποῦλλες

*Ηπ. β) Χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα ἐγχώριον κυανοῦ χρώματος, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνονται ἀνδρικά καὶ γυναικεῖα ἐνδύματα *Ηπ. (Ζαγόρ.)

γαλαζοαίματος ἐπίθ. σύνηθ. γαλαζοαῖμος σύνηθ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. αἷμα. Τὸ γαλαζοαῖμος κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Εἰρων. ἐκεῖνος εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ρέει αἷμα κυανοῦν, ὃ εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἀριστοκρατῆς: Γαλαζοαῖμος ἀριστοκρατία.

γαλαζοβαμμένος ἐπίθ. πολλαχ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ βαμμένος μετοχ. τοῦ ρ. βάφω.

*Ο βαμμένος μὲ χρώμα κυανοῦν.

γαλαζοθώρητος ἐπίθ. ΙΠολέμ. Σπασμέν. μάρμαρ. 152.

*Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ θωρητός < θωρῶ.

*Ο φαινόμενος κυανοῦς: Ποίημ.

Ποῦ πάει καὶ ὅλο σηκώνεται ψηλὰ πρὸς τὰ γαλαζοθώρητα τὰ οὐράνια;

γαλαζοκίτρινος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλαζοκίτρινους Μακεδ. (Βελβ.) κ. ἄ.

*Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ κίτρινος.

Κυανοῦς καὶ κίτρινος.

γαλαζολούλουδο τό, ΚΠαλαμ. Πεντασύλλ. 115.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. λουλούδι.

*Ανθος κυανοῦ χρώματος. Συνών. γαλανολούλουδο.

γαλαζόμαυρος ἐπίθ. ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιάν. 73—Λεξ. Δημητρ. Βλαστ. 348.

*Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ μαῦρος.

*Ο ἔχων χρώμα βαθὺ κυανοῦν ἀποκλῖνον πρὸς τὸ μαῦρον ἐνθ' ἄν.: Οἱ ἄγριες βουρδουλγές τοῦ ἀγᾶ ζώνουν τὸ μελαχρινὸ κορμί του μὲ ζωνάρια γαλαζόμαυρα (ἐκ διηγ.) ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἄν.

γαλαζομμάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλαζομμάτης Θήρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. γαλάζιος, τοῦ οὐσ. μάτι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ης.

*Ο ἔχων ὀφθαλμοὺς γαλανούς: *Ο Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ γαλαζομμάτη! (πιστεύεται ὅτι οὗτος εἶναι κακὸς καὶ βάσκανος). Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαλανομμάτης.

γαλαζοντυμένος ἐπίθ. ΑΚαρκαβίτσ. Λόγ. πλώρ. 20.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ ντυμένος μετοχ. τοῦ ρ. ντύνω.

*Ο φέρων ἐνδυμασίαν κυανοῦ χρώματος. Συνών. γαλαζοφορεμένος, γαλανοφορεμένος.

γαλαζόπετρα ἡ, κοιν. γαλαζόπιτρα βόρ. ἰδιώμ. γαλαζγίοπετρα Κῶς.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. πέτρα.

1) *Ο πολύτιμος λίθος κάλαῖς Λεξ. Βλαστ. 483 Δημητρ. 2) *Ο θεικὸς χαλκὸς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ διάλυμα, δι' οὗ ραντίζουν τὰς ἀμπέλους κατὰ τοῦ περονοσπόρου κοιν. Συνών. ἀλογολίθι, ἀλογόπετρα, μαβιά πέτρα, πέτρα, χαλκός. 3) *Ο σχιστόλιθος ΔΛουκοπ. Αἰτωλ. οἰκῆς. 41—Λεξ. Βλαστ. 481.

γαλαζοπράσινος ἐπίθ. σύνηθ.

*Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ πράσινος.

*Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν καὶ πράσινον ἢ ὁ ὢν κυανοῦς καὶ πράσινος ἐνθ' ἄν.: Μάτια - νερὰ γαλαζοπράσινα. Χρῶμα γαλαζοπράσινο σύνηθ. Γαλαζοπράσινη καταχνιά ΑΚαρκαβίτσ. Λόγ. πλώρ. 71. || *Ἀσμ.

Χίλοι καὶ δγὼ τὸν πλάκωσαν, χίλοι καὶ δγὼ τὸν πιάγουν οὔλοι γαλαζοπράσινοι καὶ κοκκινσκομφᾶτοι

Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

γαλαζούδι τό, Θράκ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδι.

Τὸ φυτὸν βούγλωσσον.

γαλαζούλλα ἡ, ΠΒλαστοῦ *Αργ. 337 καὶ Λεξ. 477.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦλλα.

Φυτόν τι μὲ γαλάζια ἄνθη.

γαλαζοφέρω ΠΜελισσιώτ. Θυμιούλ. 18.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ ρ. φέρω, δι' ὃ ἰδ. φέρνω.

*Εχω χρώμα κυανοῦν: Ποίημ.

Τὴν ἀγαπῶ τὴ θάλασσα, ὅπου γαλαζοφέρει, γιὰτὶ καὶ ἡ ἀγάπη μου γαλάζια εἶν' ντυμένη.

γαλαζοφορεμένος ἐπίθ. Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζοφορεμένος Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζοφουριμένους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ φορεμένος μετοχ. τοῦ ρ. φορῶ.

1) Γαλαζοντυμένος, ὃ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Ἀσμ.

Οὔλα τὰ κορίτσια τὰ εἶδα | μὲ τὰ γέλια μὲ τὰ χάρδια, μὲ γαλαζοφορεμένη | μῶχει τὴν καρδιά καημένη

Παρνασσ. 2) *Εκεῖνος ποῦ φορεῖ καλοπλυμένα καὶ καλολουλακισμένα ἐσώρουχα, καθαρὰ καὶ λευκὰ (κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ γάλα) Στερελλ. (Παρνασσ.)

γαλαζόχορτο τό, Λεξ. Δημητρ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. χόρτο.

Τὸ φυτὸν εὐφόρβιον ἢ λαθυρίς (euphorbium lathyris).

γαλαζόχρυσος ἐπίθ. Σκῦρ.

*Εκ τῶν ἐπιθ. γαλάζιος καὶ χρυσός.

*Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν χρυσίζον.

γαλαζόχρωμος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τοῦ οὐσ. χρώμα.

*Ο ἔχων χρώμα κυανοῦν.

γαλάζωμα τό, Ίκαρ. Πελοπν. (Μεσσ.)—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 363.

*Εκ τοῦ ρ. γαλαζώνω.

1) Τὸ νὰ γίνῃ τις ὑποκύανος Λεξ. Αἰν. 2) Τὸ διὰ διαλύματος θεικοῦ χαλκοῦ ράντισμα Πελοπν. (Μεσσ.)

γαλαζώνω *Ηπ. Ίκαρ. Πελοπν. (*Ανδροῦς. Μεσσ.) κ. ἄ.—ΚΧρηστομ. Κερέν. κούκλ. 6—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 348. γαλαζώνου Μακεδ. (Σίτοβ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλαζιώνω ΜΦιλήντ. Θρῶλ. 15.

*Εκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος.

1) Φαίνομαι κυανοῦς ΚΧρηστομ. ἐνθ' ἄν.: Ν' ἀπλώσῃ ἓνα δγὼ ρουχαλάκια... ποῦ γαλάζωναν ἀπ' τὸ λουλάκι ἀπάνω'ς τὸ σκοινί. β) Λαμβάνω χρώμα ὑποκύανον ἀποκλῖνον πρὸς τὸ μέλαν *Ηπ. Μακεδ. (Σίτοβ.) Στερελλ. (Παρνασσ.)—Λεξ. Αἰν. Βλαστ.: Γαλάζωσαν τὰ χεῖλη του ἀπὸ τὸ κρύο Λεξ. Αἰν. || *Ἀσμ.

